

ДѢЛЪ III.

СТАРО-НАРОДНИ.

Богданъ.

Грозданка ходи по двори,
По двори, по калдаръми;
Дребни си сълзи ронеше
И на Богдана думаше:

„Богдане, дудялу ми се ѿ, Богдане,
„Богдане, дувило ми се ѿ;
„Богдане, Богдане. Богъ да те убий (2)
„Всѣка вѣчеръ си дохождашъ Богдане,
„Богдане, Богъ да та убий! (2)
„Кървави ризи донасяшъ, Богдане, Богдане, и пр.
„Кървави ризи да перж, „ „ „ „
„И остри саби да триж, „ „ „ „
„Човѣшки глави да криж. „ „ „ „
„Снощи, Богдане, си додѣ „ „ „ „
„Кървава риза донесе „ „ „ „
„И въ ризата ржчица „ „ „ „
„И на ржчица прѣстенче „ „ „ „
„И на прѣстенче писано „ „ „ „
„Името на моя братецъ. „ „ „ „
„Богдане, Богъ да те убий „ „ „ „
„Че ти си убилъ брата ми. „ „ „ „
Богданъ Грозданки думаше:
„Прости ме, прости, Грозданке
„Мъгла бе та го не видѣхъ
„Въ тъмнотата го не познахъ,
„Че билъ твой братецъ Иванчо.